

तारसार (तार + सार) m. N. einer Upanishad Ind. St. 3, 325. Hier hat तार wohl die Bed. von *Errettung*.

तारान (तारा + अन्त) 1) adj. *dessen Augen Sterne sind*. — 2) m. N. pr. eines Daitja, = तारकान् MBh. 8, 1395. eines Oheims von Dhūmrāksha, einem König der Nishadha, SKANDA-P. in Verz. der Oxf. H. 73, b, 6.

ताराचक्र (तारा + चक्र) n. Bez. *eines mystischen Kreises* TANTRA in Verz. d. Oxf. H. 88, a, 33.

ताराचन्द्र (तारा + चन्द्र) m. N. pr. eines Scholiasten Ind. St. 4, 473.

ताराङ्ग (ता + राङ्ग) f. N. einer Virāḡ RV. PRĀT. 17, 4.

ताराधिप (तारा + अधिप) m. *der Fürst der Sterne, der Mond* MBh. 1, 2667. 3, 16110. 16112. 13, 5864. R. 3, 58, 4. BHARTṚ. 1, 70. KUMĀRAS. 7, 48. ताराधिपति m. dass. WILS.

ताराधीश (तारा + अधीश) m. N. pr. eines Fürsten VP. 386, N. 19.

तारापति (तारा + पति) m. 1) *der Fürst der Sterne, der Mond* ŚĀV. 1, 19. MBh. 3, 16131. 6, 4875. HARIV. 10052. R. 3, 29, 18. 5, 13, 30. RAḢ. 13, 76. — 2) *der Gemahl der Tārā*: a) Bein. Brhaspati's. — b) Bein. Ćiva's ÇKDr. nach einem PURĀṆA. — c) Bein. des Affen Bālin MBh. 3, 16130. Nach ÇKDr. fälschlich auch des Affen Sugriva. — d) N. eines Fürsten KshitiçĀv. 6, 12.

तारापथ (तारा + पथ) 1) m. *der Sternepfad, der Himmelsraum* HALĀ. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Landes (v. l. कारापथ) RAḢ. ed. Calc. 15, 90.

तारापीड (तारा Stern + अपीड) m. 1) *der Mond* TRĪK. 1, 1, 87. — 2) N. pr. verschiedener Fürsten VP. 386, N. 19. RĀĠA-TAR. 4, 42. 112. 119. KĀD. in Z. d. d. m. G. 7, 583.

ताराप्रमाण (तारा + प्र) n. *Sternenmaass, Sternzeit* VARĀH. BRH. S. 97, 2.

ताराभ (तार oder तारा + आभा) m. *Quecksilber (wie Silber oder Sterne aussehend)* NIGU. Pa.

ताराभूषा (तारा + भूषा) f. *die Sterneschmücke, Bein. der Nacht* RĀĠAN. im ÇKDr.

ताराभ्र m. *Kämpfer* RĀĠAN. im ÇKDr. — Vgl. तार 19.

तारामण्डल (तारा + मण्डल) 1) n. *Sternkreis*. — 2) m. *ein Ćiva-Tempel von best. Form oder Verzierung* (इश्वरगृहविशेष) ÇĀBDAR. im ÇKDr.

तारामय (von तारा) adj. f. ई *aus Sternen bestehend* ÇĀNTIC. 4, 14.

तारामृग (तारा + मृग) m. *die Stern-Antilope, das Nakshatra Mṛgaçirsha*: अन्वधावन्मृगं रामो रुद्रस्तारामृगं यथा MBh. 3, 16020. R. 3, 49, 16. 45.

तारायण (von तार oder तार) m. nach der tibet. Uebers. *der Baum der Erlösung, der heilige Feigenbaum* LALIT. 356. 360. 369.

तारारि (तार Silber + अरि) m. *Schwefelkieß* H. 1035.

तारावती (f. von तारावत् und dieses von तारा Stern) f. 1) *eine Form der Durgā* Verz. d. Oxf. H. 101, b, 2. — 2) N. pr. einer Tochter Kākutstha's und der Manomāthini, Gemahlin des Königs Kāndraçekhara, KĀLIKĀ-P. im ÇKDr. Gemahlin Dharmadhvaḡa's, Königs von Kānkanapura, YET. in Verz. d. Oxf. H. 152, b, 32.

तारार्वर्य (तारा + वर्ष) n. *Sternregen, Sternschnuppen* ADBH. Ba. in Ind. St. 1, 41, 2 (so zu lesen st. तारवर्ष).

तारावली (तारा + आवली) f. N. pr. einer Tochter des Jaksha-Fürsten Maṇibhadra DAÇAK. 117, 10.

तारिक (von तार) n. *Führgeld* M. 8, 407. — तारिका s. u. तारक.

तारिन् (von 1. तार) 1) adj. *glücklich hinüberbringend, errettend*, Beiw. der Durgā MBh. 6, 797. — 2) f. तारिणी a) *eine Form der Durgā*, = द्वितीया शक्तिः ÇKDr. nach den TANTRA. °भेदाः Verz. d. Oxf. H. 93, b, 30. °कल्प 94, a, 3. °पूजायन्त्र 96, a, 13. °तन्त्र 101, b. — b) N. pr. einer buddh. Göttin, = तारा TRĪK. 1, 1, 18. 3, 3, 351. — Vgl. तारा unter तार.

तारीष und °षी bei WILS. falsche Formen für तारिष und °षी; die gedr. Ausg. der MED. hat zwar तारीष, aber die Corrigenda verbessern dieses.

तारुनायणि patron. von तारुन PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57.

तारुत्य desgl. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. Dazu f. तारुत्यायणी gaṇa लोकितादि zu P. 4, 1, 18. — तारुत्य Ind. St. 1, 391.

तारुण adj. von तरुण gaṇa उत्सादि zu P. 4, 1, 86.

तारुण्य (von तरुण) n. *Jugend* AK. 2, 6, 4, 40. H. 339. MBh. 12, 4633. R. 5, 1, 52. BHARTṚ. 1, 6. 92. 3, 47. ÇRUT. 34. PAÑKĀT. 1, 196. MĀRK. P. 24, 7. RĀĠA-TAR. 1, 111. 6, 150. 290. गाढतारुण्या ŚĀD. 41, 17. गर्भस्य Suça. 1, 324, 18.

तारुन् (तारा + इन्) m. *der Fürst der Sterne*, N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. 150, b.

तारिय (von तार) metron. des Affen Aṅgada R. 5, 1, 9. 2, 4. 6, 6, 21. 16, 75. 87.

तार्किर्वे adj. (विकारि ऽवयवे च) von तर्कु P. 4, 3, 187, Sch.

तार्किक (von तर्क) m. *Dialectiker* VOP. 7, 15. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 87. MADHUS. in Ind. St. 1, 14, 14. 23, 16. ÇĀṆK. ebend. 445, N. 3. Verz. d. B. H. 160. No. 626. *Anhänger einer philosophischen Schule*; dazu werden H. 861. fg. gezählt die स्याद्वादिनः, प्रून्यवादिनः, नैयायिकाः, सौख्याः, वैशेषिकाः und नास्तिकाः.

तार्त्त 1) m. a) *ein best. Vogel* Suça. 1, 334, 11. — b) *eine best. Pflanze* Suça. 2, 498, 19. — c) Bein. Kaçjapa's BHĀG. P. 6, 6, 2, 21. °पुत्र, °सुत *der Sohn des Kaçjapa* d. i. Garuḡa 3, 2, 24. 7, 8, 26. — d) fehlerhaft für तार्दर्य d. i. Garuḡa HARIV. 6966. RĀĠA-TAR. 2, 96. — 2) f. ई *eine best. Schlingpflanze*, = पातालगरुडी RĀĠAN. im ÇKDr. = mahr. वासिनी NIGU. Pa. तार्त्ती könnte trotz तार्दर्यो auch als f. von तार्दर्य aufgefasst werden.

तार्त्तन n. = तार्दर्यन Suça. 2, 328, 5.

तार्त्तिकं patron. von तृत्ताक gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

तार्दर्य 1) m. nach der var. l. im gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105 patron. von तृत्त. a) N. eines mythischen Wesens, in dessen Auffassung die Texte wechseln, indem es bald als *Ross*, bald als *Vogel* — beide Bilder, unter welchen der Sonnenball vorgestellt wird — geschildert ist. Dass die Auffassung als *Ross* die ältere ist, worauf auch NĀIGH. 1, 14 (तार्दर्य = अश्व; vgl. AK. 3, 4, 24, 147. H. 1232. an. 2, 363. MED. j. 26) hinweist, zeigen die Stellen des RV. und das Beiwort अरिष्टनेमि. NĀ. 10, 28. स्वस्ति नस्तार्दर्यो अरिष्टनेमिः RV. 4, 89, 6. KAUC. 73. त्यमू षु वाजिनं देववृत्तं स-क्वाचनं तर्तुतारं रथानाम् । अरिष्टनेमिं पृतनाज्ञमाशुं स्वस्तये तार्दर्यमिक्त्वा ऊवेम (vgl. P. 3, 4, 117, Sch.) RV. 10, 178, 1. स्वस्त्ययनं तार्दर्यमारिष्टनेमिं